

Det, der bliver.

Herrens Ord bliver evindeligt.
(1. Pet. 1, 24.)

EN NADVERBETRAGTNING.

Medens de spiste, tog Jesus Brød, og han velsignede og brød det og gav Disciple og sagde: „Tager æder; dette er mit Legeme.“ Og han tog en Kalk og takkede, gav dem og sagde: „drikker alle deraf; thi dette er mit Blod, Pagtens, hvilket udgydes for mange til Syndernes Forladelse“ (Math. 26, 26—28).

Nadverens Indstiftelse. Tiden „Den Nat, da han blev forraadt“ — Torsdag Aften, efter at de havde spist Paaskelammet, medens de endnu sad ved Bordet, „tog Jesus Brød“, eller „et Brød“, d. e. en af de flade Skiver af usyret Brød, som brugtes ved Paaskemaaltidet, noget lignende som de norske Fladbrød.

Han „velsignede“ det, d. e. nedbad Velsignelsen over dette ene Brød, der nu skulde, ikke repræsentere, men være Bærer af, det synlige Middelt, hvor i, med og under Jesu Legeme gaves til hans Disciple. Hvorledes den Bøn eller Velsignelse lød, ved vi ikke; men i Stedet derfor bruger vi nu den Bøn, som Jesus lærte sine Disciple, Fader Vor, hvilken dog, synes det mig, slet ikke omhandler Nadveren.

Men stor, dyb, høj og hellig er for mig den Tanke, at Jesus her nedbad Velsignelsen over Brødet og Vinen, der skulde paa Millioner Steder i hans Børneflokk ned gennem de skiftende Tider være Bæreren af, den ydre Skikkelse, hvori Jesus fremtræder, og hvorigennem han paa særlig Maade kommer og meddeler sig til sine Venner.

Naar der derfor i vor Kirke for Nadverens Uddeling er Indvielse af Brød og Vin — saa maa dette være at sætte i Forbindelse med den første Handling, Jesu Indvielse af Nadverelementerne, at han, som ene kan hellige, kan velsigne, ikke alene da indviede for den ene Gang, hvad han havde i sin Haand, men hans Velsignelse gjaldt alt det Brød og Vin, som skulde bruges i samme Øjemed ned igennem Tiderne. Saa skal jeg da ogsaa ved Nadveren for min, den enkeltes Del, „gøre dette til hans Ihukommelse“, at jeg kommer i Hu, hvorledes Jesus velsignede det første Brød og den første Vin, og at den Velsignelse gælder ogsaa ved dette Maaltid, hvori jeg nu deltager.

Saa bør jeg da med hellig Ærbødighed modtage Brødet og Vinen i den hellige Nadvere, kommende i Hu, at Jesus paa særlig Maade er der til Stede i Kraft af sit eget Ord, som han udtalte til Velsignelse over Brødet og Vinen hin første Skærtorsdag Aften.

Det er som til Eks. med Hvedekornet. I det Korn nedlagde Gud ved Skabelsen i sin den første Gang udtalte Velsignelse en Kraft til Næring for Mennesker, som fulgte ikke alene det først skabte Hvedekorn, men følger med alle Hvedekorn i den hele Verden.

Jesu „brød det.“ Da dette forbløddet fremstillede Jesu for os brødte Legeme paa Korset, saa bør det ogsaa nu gøres. Ved Nadverens Indstiftelse er alt saa kort, men bestemt — og da det er en af vore herligste og højeste og dybeste Handlinger, bør den følges helt og holdent.

Jesu „gav“ dem det. Han gik ikke rundt med det til hver og en, men gav det først til den ham nærmest siddende, som tog et Stykke af det brødte Brød og lod det saa gaa videre til den næste, og saaledes Rækken helt igennem. Ligeledes udtalte Jesus ogsaa kun en Gang Ordene: „Tag, æd — dette er mit Legeme.“

Med Hensyn til Vinen, da staaer, at han „takkede“, d. e. han takkede, fordi foruden Velsignelsen og Kraften, som Gud havde lagt i Vinen ved dens Brug i Almindelighed, den nu ogsaa skulde tjene til denne nye herlige Bestemmelse, at være Bæreren af og Midlet hvor i, med og under, Jesus gav dem sit Blod. „Drikker alle deraf“, d. e. det gik fra den ene til den anden, og hver tog en Drik af det samme Bæger.

Naar Jesus siger, at det er hans Blod — „Livet er i Blodet“, altsaa Jesu Livs, d. e. Krafts, Meddelelse — og at hans Blod er „den nye Pagts Blod“, saa er her naturligt tænkt paa Guds den gamle Pagt med Israel, hvor jo Ofringerne og Blodet spillede saa stor en Rolle. Men alt det Blod kunde ikke reise Sjælene, meddele Syndernes Forladelse eller skænke en Synder Fred. Det var altsammen forbilledligt. Men Jesu Blod, Guds Sønns Blod, det der Blodet der ofredes for „en bedre Pagt, der jo er grundet paa bedre Forjættelser“, en Pagt, der ikke bestod i: Gør og lev eller bryd mig og dø; men: „Jeg vil give mine Love i deres Sind, og jeg vil indskrive dem i deres Hjerter.“ „Jeg vil være naadig mod deres Uretfærdigheder og ikke mere ihukomme deres Synder.“

Naar Jesus siger, at hans Blod „udgydes for mange til Syndernes Forladelse“, saa maa her jo være en Forudtagelse af Jesu Korsfæstelse og Død; thi det var jo først der, hans Blod blev udgydt. Det Blod, som vi modtager i Nadveren er altsaa det Blod, som Jesus udgød for os Langfredag. Og naar han videre her hos Matth. siger, at hans Blod „udgydes for mange til Syndernes Forladelse“ — altsaa at i og ved den Handling skænktes dem Syndernes Forladelse — saa er det dog vist noget dristigt at paastaa, at ved hver Nadverhandling udgydes Jesu Blod til Syndernes Forladelse; thi skulde det være Tilfældet, saa maa der ogsaa ske en ny Hengivelse af Jesus, en ny Offerhandling — og da kommer vi saare farligt nær til den katolske Kirkes Lære om Messeofferet.

Nej, da er vi nok rettere paa det, naar vi med vort Ritual holder det fast, at det (Jesu) Blod gives os, som „et Pant paa Syndernes Forladelse“ hvorved Nadvergæsten altsaa ser tilbage i Troen paa Jesu engang for alle udgydte Blod til Syndernes Forladelse — at Jesu Blod ikke nu paany ofres for ham, men at han modtager det som en Stadfastelse paa, en Forvisning om, at han er hans Discipel, at trods alt, hvad hans Sanser, Følelse og Fornuft maatte indvende derimod — han dog er hans og har Syndernes Forladelse — og at Jesu Meddelen sig til ham i Nadveren netop er ham Garantien.

„Den, som tror disse Ord (nemlig om Jesu Blod engang ofret for hans Synder) han har hvad de sige og som de lyde, nemlig Syndernes Forladelse.“

Altsaa skal et Menneske ikke gaa til Alters for at faa Syndernes Forladelse og blive en Jesu Discipel der; men fordi han er et Guds Barn, der atter og atter trænger til Forvisning om, at han endnu er det og har sine Synders Forladelse. Og Pantet derpaa for ham er Nadverordene: „Dette er mit Blod, som udgydes (udgødes) for eder (d. e. mine Disciple) til Syndernes Forladelse.“

A. R.

REJSEBREV.

S. S. Oscar den Anden.
28. Febr., 1920.

Det var min Tanke at have sendt nogle Linier til „Danskere“, før jeg med Familie forlod New York; men Tiden derne gik med at faa det fornødne ordnet til Afrejsen, saa jeg ikke naaede det. Hensigten med

disse Linier er at bringe Venner i Chicago og det øvrige af Illinois Kreds min hjerteligste Tak for al udløst Sympati, Vellykke og Kærlighed med mig og mine ved Afrejsen til Danmark. Tak til Ebenezer Menighed for Pengegeaven \$100.00 overrakt mig til Afsked, og tak til vestlige Distrikt af Illinois Kreds for Overraskelsen med en Gave paa \$116.00 ved Distriktsmødet i Chicago, og til østlige Distrikt for Overraskelsen med \$50.00 ved Distriktsmødet i Sidney, Mich., samt til alle Venner, som ogsaa privat mødte os med Gaver eller andre Kærlighedsbevisninger. Herren gengælde eder alle derfor.

Opruddet og Rejsen fra Chicago — af Hensyn til min Hustrus Helbred for i Danmark at vinde Fornyelseskraft for de efter „the flu“ svækkede Nerver — var ikke saa helt let for os, der følte os knyttede til Menigheden, Familie, Kredsen og Venner ved mange sømme Hjertebaand; men jeg tror, at vi vil komme til at erfare, at Digteren har Ret, naar han siger: „Mindet lader som ingen Ting, der dog et lønligt Kildespring.“ Dog vil vi fremfor alt trøste os med, at „Herren er vor Hyrde, og at os skal intet fattes“ Ps. 23, 1. Idet vi ser vort Oprudd som hans Ledelse, faar vi ogsaa Lov at tro, at han vil lede os fremdeles, og dermed vil alt blive godt. Og er det saa hans Vilje snart at give Sundhed og fuld Arbejdskraft igen, som vi haaber og tror, da har han ogsaa nok en Virksomhed for os igen i sin Vingaard, hvor vi maa faa Lov at tjene hans Sag endnu en Stund enten i Danmark eller i Amerika, hvor det maatte behage ham at bruge os.

Angaaende Rejsen fra Michigan til New York er der kun dette at meddele, at vi trods en Del Hindringer paa Grund af stærk Snefald kom i god, Behold til New York en halv Snes Timer senere end forventet og fandt uden Vanskelighed ud til Missionshjemmet, 130 Prospect Ave., Brooklyn, hvor vi blev meget vel modtaget af Hjemmets Vært og Værtinde, Mr. og Mrs. Hellenberg, samt Pastor Kildsig med Hustru, og Pastor Gade, København, som bor paa Hjemmet.

Vi mødtes her med adskillige Venner som ogsaa skulde rejse til Danmark: Pastor E. Prøvensen, Boston, Mr. E. M. Andersen, Coulter, Ia., og Pastor E. M. Nielsens Fader samt andre. De faa Dage paa Missionshjemmet gik med at faa ordnet med vore Papirer og vort Rejsegods. Vi fandt, at det var nødvendigt at have god Tid i New York for at faa ordnet med disse Sager, da vi mærkede, at man ellers let kunde komme i Forlegenhed af Hensyn til forsinket Rejsegods el. l. Mr. Hellenberg samt Pastorerne Kildsig og Gade var særdeles velvilje og opfremende Hjælpere og Vejledere for os alle under Opholdet i New York. Desuden lod mange anerkendende Udtalelser fra Rejseselskabet over den gode Mad og Betjening paa Hjemmet for en endda langt billigere Betaling end disse andre Hjem eller Hoteller forlangte, og der faldt derfor ogsaa Bemærkninger om, at vore Venner i Amerika, der ventet at rejse til Danmark, burde gennem Danskere erindres om Missionshjemmet i Brooklyn, som Stedet, hvor man gør vel mod sig selv ved at tage ind, naar man skal rejse over Atlanterhavet.

Vi sejlede fra New York Søndag Eftermiddag den 22. Februar og har haft en god og behagelig Rejse saa langt. Betjeningen om Bord er særdeles god. Vejret har været saa mildt og behageligt, at man har kunnet opholde sig paa Dækket hele Dage igennem, meget af Tiden endog uden Overtøj. Min Hustrus Befindende under Sjørejsen er bedre, end det har været for et helt Aar, synes hun, og vi glæder os i Haabet om, at Rej-

sen over Havet skal gavne hende, som heneds Læge ogsaa forud har udtalt sin Forventning om. I Morgen er det Søndag, og det er da bestemt, om Gud vil, at have Gudstjeneste paa Skibet om Formiddagen paa Dansk med Past. Prøvensen og undertegnede som Prædikanter og om Eftermiddagen paa Tysk og Engelsk med en ung tysk-amerikansk Præst som Prædikant; der befinder sig nemlig en Del tyske Polakker og andre om Bord, som ikke forstaa Dansk; vi maa der jo ogsaa tales til. Vi haaber at faa en god Søndag med Strømme af Naade fra det høje.

Den 3die Marts. Jeg maatte afbryde med at skrive i Lørdags og fik saaledes ikke mit Brev afsluttet. Vi har sejlet endnu fire Dage og er nær ved Norges Kyst. I Aften venter vi at være i Kristiania, hvorfra Brev kan afsendes. Vi har fremdeles haft en behagelig og god Rejse. Vi har haft tre Gudstjenester eller Møder paa Skibet, hvor vi har prædiket Kristi Evangelium paa Dansk og Engelsk til en hørevillig Tilhørerkreds, og den tyske Præst desuden paa Tysk saa vel som paa Engelsk.

Fra Kristiania har man ca. et Døgn Sejlsdags til København, og Passagererne begynder allerede at pakke sammen paa deres Rejsetøj og gøre sig færdige til at gaa i Land. Jeg vil nu afslutte med en hjertelig Hilsen til Venner i Chicago og hele Illinois Kreds og ligeledes til Venner paa andre Egne. Lad os glæde os over, at vor Frelsers Forjættelse: „Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende“ gælder ogsaa os. Vor kære Frelser vil være med sine alle Dage som den store Ypperstepræst, der „lever altid til at træde frem for os“, og som vor Sjæles Hyrde og Tilsynsmand, og under disse Forhold skal vi fare vel. Herren være storligen lovet.

Min Adresse i Danmark vil indtil videre blive: Kristinebergsgaard, Taulov, Danmark. Sager angaaende Kirkeforhold i Illinois Kreds, der maatte vedrøre undertegnede i Egenskab af Kredsformand, henvises indtil videre til Kredsen Sekretær, Past. Chr. Petersen, Trufant, Mich.

Eders i Kristus forbundne
L. Pedersen.

KRISTUS VORT HAAB.

I. Kor. 15, 16—21.

Mel. Blandt Engle vil jeg være.

Er Kristus ej opstanden, da skal vi ej opstaa, da er vor Tro forgæves, ej værd det mindste Straa; vi er endnu i Synden, fordømt til evig Død, da har vi ingen Frelser i vores Sjælensod.

Ej andet Navn er givet hvorved vi frelses kunne, hvorved vi frelses kunde, end Kristus, Livets Ord. Ej Engles Legioner formaar det mindste Grand til Mennesket at frelse, fra vores Synde-Stand.

Men nu er Kristus opstanden, vor Konge — Gud med os! nu kan vi rolig byde, vor arge Fjende Trods. O, Død: hvor har din Braad nu? Den misted' du forvist, dengang du vilde dræbe min kære Herre Krist.

Hav Tak, o Frelser kære for Kors og Død og Grav! hjælp mig nu ret at opstaa ved dig af Syndens Hav, at jeg maa hos dig være i evig Herlighed, ved Tronen dig lovsynge for al din Kærlighed!
Hans K. Hansen.

Den engelske Ud-gave af
SALSLEVS BIBELHISTORIE
147 Sider. Talrige Billeder solidt Sparingsbind.
Pris 35 Cts.
Danish Luth. Publ. House
Blair, Nebr.

Rapport fra Syymands-Komiteen om Skolesagen

Referat fra Syymands-Komiteemøde i Blair d. 8. Juli 1919.

Mødet aabnedes med Bøn ved Pastor Bondo. Alle Komiteens Medlemmer var til Stede.

Komiteen organiserede sig med Pastor H. W. Bondo som Formand, Past. I. Gertsen som Vice-Formand, og N. S. Nielsen, Des Moines, som Sekretær.

Et Forslag blev vedtaget, at begrundet paa, at Skolen i Blair ifølge fagkyndige Mænds Undersøgelse er saa forfalden, og Omkostningerne med Istandsettelse af samme vil blive saa store, da tror Komiteen det bedst for Samfundet, at vi anbefaler at bygge en ny Skole i Blair, eller om et bedre Tilbud faas fra en anden centralt beliggende Plads i vort Samfund; endvidere anbefaler vi til Aarsmødet straks at gaa til Værks med Bygningen, da vort Skolearbejde ellers vil lide et Tab.

Begrundet paa, at en Komite fra „The Commercial Club of Blair“ ønskede at mødes med vor Komite, vedtoges følgende Forslag.

Komiteens Formand, Pastor Bondo, meddeler Komiteen fra „Blair Commercial Club“ ovenstaaende Bestemmelse, og at vi søger det bedst mulige Tilbud baade hvad angaar en passende Lokalitet samt den finansielle Understøttelse som maatte kunne faas.

Da en Indbydelse fra „Harlan Commercial Club“ forelaa, stilledes følgende Forslag:

Komiteen rejser til Harlan for der at mødes med en Komite fra „Harlan Commercial Club“. Vedtaget.

Før vi forlod Blair, mødtes vi med ovennævnte Komite fra „Blair Commercial Club“ i Byens City Hall, hvor to eller tre af denne Komite talte og fremholdt de store Fordele ved at blive i Blair, ligeledes mente de, at en Del mere Land nok kunde sikres Øst for Skolen.

Efter vor Ankomst til Harlan og en kort Køretur rundt Byen besaa vi den i Harlan beliggende „Commercial Skole“ med tilhørende Jordejendom. Efter at have spist Lunch paa Byens Hotel sammen med flere af Byens Forretningsmænd, hvor et Par af dem talte og paa en forsigtig men dog nok saa paalidelig Maade lod forstaa, at vi kunde vente at faa ovennævnte Skole samt tyve Acres Land, beliggende ved Skolen (with a good title and clear of all incumbrance) som Gave, dersom vi vilde flytte vor Skole til Harlan. Værdien af ovennævnte Ejendom ansattes af vor Komite til cirka \$75,000.00.

Efter Lunch bestemtes Møde for vor Komite i den danske Kirkes Basement.

Pastor G. B. Christiansen, vort Samfunds Formand, var kommen til Stede og bødes velkommen samt optoges som raadgivende Medlem. Efter længere Drøftelse formedes følgende Forslag og blev vedtaget:

Komiteen forlanger en „Option“ (Ret til at vælge) for 60 Dage paa Skolen og de tyve Acres samt circa fyrretyve Byggelodder i Fronten af Skolen.

Forskellige af Byens Repræsentanter var nu kommen til Stede, og vor Komite Formand, Pastor Bondo, meddelte dem vor Bestemmelse angaaende de Tresindstyve Dage til Betænkning.

Det blev os straks meddelt, at vort Forlangende vilde blive opfyldt, og den ønskede Tid til Betænkning var os givet.

Endvidere fik vi til Dels Løfte om at faa Eneret paa Salget af omkring ved to Hundrede Byggelodder, som ligger omkring ved Skolen, paa Kommission.

Et Forslag blev stillet og understøttet, at det overlades til Pastorerne Bondo og Gertsen at faa i Stand ovennævnte „Option“. Vedtaget.

Komiteen havde ogsaa modtaget et Tilbud fra Albert Lea, Minn., om en Skoleejendom. En Komite bestaaende af Pastor Bondo, Mr. Madsen, Minneapolis, og Mr. Vestergaard, Spencer, valgtes til at rejse til Albert Lea og undersøge og forhøre om Tilbudet derfra. Denne Skoleejendom er senere taget i Brug af de offentlige Skoler, saa Komiteen intet Tilbud har fra Albert Lea.

Omaha. En af de ledende Mænd i „Chamber of Commerce“ i Omaha sendte Komiteen en skriftlig Indbydelse til at besøge Omaha. Komiteens Formand og Vice-Formand rejste til Omaha, men vi fik intet Tilbud. Vi forstod, at alt, hvad vi kunde vente at opnaa der, var kun en Grund at bygge Skolen paa.

Møde i Harlan den 9. September 1919.

Brev forelaa fra Scotch Bluffs og York, Nebr., med Ønske om at faa Skolen der. Det vedtoges, at Komiteens Formand skriftlig takker samme for deres Opmærksomhed.

It was moved and seconded that our Chairman, Rev. Bondo, be instructed to inform the committee from Harlan that we still consider the proposition from them the most favorable and feel very grateful for same, but on account of the time being so short, and not having time to get the facts regarding other places investigated, we are unable to recommend the Harlan proposition exclusively, and respectfully ask for more time. Ninety days extra time was granted.

Komiteemøde i Spencer, Ia.

Paa Indbydelse fra Commercial Club og en Komite, sammensat af Medlemmer fra Menighederne i Spencer og Annex og af Menigheden i Royal, rejste Komiteen til Spencer den 2. Dec., 1919. Ved dette Møde fremsattes Tanken om at anskaffe 160 Acres Land, beliggende paa Byens Nordgrænse, af hvilket Land der saa af „Commercial Club“ skulde sælges Lodder til at betale Landet med og Resten gives til Samfundet at bygge Skole paa, samt til „Campus“. Men da Manden, som ejede Landet, var rejst ud for længere Tid, var det ikke muligt at sige noget afgørende paa dette Tidspunkt.

Fornylig har imidlertid „Commercial Club“ købt omtalte Land for \$100,000 og har begyndt at sælge Byggelodder. Altsammen paa Betingelse af, at Skolen bliver bygget i Spencer.

Fra Spencer vil der altsaa komme Tilbud og muligvis fra andre Steder; men Komiteen har ikke kunnet vente længere med at offentliggøre sin Rapport.

Et Forslag vedtoges, at en Komite bestaaende af Pastor Bondo, Pastor Gertsen og Mr. Madsen fra Minneapolis, møder Commercial Club i Harlan ifølge en Overenskomst fra forrige Møde, og at de tog med sig Arkitekt Jensen og